

laika reģistru veidā, kas ļautu tam tūlītēju piekļuvi, ciktāl šis pienākums ir nepieciešams, lai šī iestāde varētu īstenot savu uzdevumu uzraudzīt valsts darba apstākļu tiesiskā regulējuma piemērošanu, tostarp attiecībā uz darba laiku.

(¹) OV C 295, 29.9.2012.

Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 13. jūnija spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-345/12) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/91/EK — Ēku energoefektivitāte — 7. panta 1. un 2. punkts, 9. un 10. pants un 15. panta 1. punkts — Nepareiza transponēšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā — Direktīva 2010/13/ES — 29. pants)

(2013/C 225/64)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Montaguti un K. Herrmann)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, kam palīdz A. De Stefano, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Visu vajadzīgo noteikumu, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti (OV L 1, 65. lpp.) 7. panta 1. un 2. punktu un 10. pantu, kā arī 15. panta 1. punktu, tos lasot kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/13/ES par ēku energoefektivitāti (OV L 153, 13. lpp.) 29. pantu, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) neparedzot pienākumu izdot apliecinību par energoefektivitāti nekustamā īpašuma pārdošanas vai izīrēšanas gadījumā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti 7. un 10. pantam, un nepaziņojot Eiropas Komisijai Direktīvas 2002/91 9. panta transponēšanas pasākumus, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti šīs direktīvas 7. panta 1. un 2. punktā un 10. pantā, kā arī tās 15. panta 1. punktā, tos lasot kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/13/ES par ēku energoefektivitāti 29. pantu;

- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 287, 22.9.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 30. maija spriedums (Conseil Constitutionnel (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Jeremy F./Premier ministre

(Lieta C-168/13 PPU) (¹)

(Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — 27. panta 4. punkts un 28. panta 3. punkta c) apakšpunkts — Eiropas apcietināšanas orderis un nodošanas procedūras starp dalībvalstīm — Specialitātes princips — Pieprasījums par Eiropas apcietināšanas ordera, kas pamatojis nodošanu, paplašināšanu vai pieprasījums par personas vēlāku nodošanu citai dalībvalstij — Izpildes dalībvalsts tiesu iestādes nolēmums, ar kuru dota piekrišana — Pārsūdzība, kas apturētu nolēmuma izpildi — Pieļaujamība)

(2013/C 225/65)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil Constitutionnel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Jeremy F.

Atbildētājs: Premier ministre

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Conseil Constitutionnel — Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp.) 27. un 28. panta interpretācija — Eiropas apcietināšanas ordera iedarbības paplašināšana — Prasības (apelācijas sūdzības) esamība dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana, par izpildes tiesu iestādes, konkrētajā gadījumā — Apelācijas tiesas Pierādījumu savākšanas palāta, lēmumu — 30 dienu termiņš

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 27. panta 4. punkts un 28. panta 3. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir atļauts dalībvalstīm paredzēt pārsūdzību, kas apturētu tādas tiesu iestādes nolēmuma izpildi, kura pieņemusi nolēmumu 30 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas, lai dotu savu piekrišanu personas kriminālvajāšanai, notiesāšanai vai apcietināšanai brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildes mērķiem par nodarījumu, kas izdarīts pirms tās nodošanas saskaņā ar Eiropas

apcietināšanas orderi un kas nav nodarījums, par kuru tā nodota, vai arī lai dotu savu piekrišanu personas nodošanai dalībvalstij, kas nav izpildes dalībvalsts, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, kas izsniegts par nodarījumu, kurš izdarīts pirms minētās nodošanas, ja galīgais lēmums ir pieņemts šī paša pamatlēmuma 17. pantā minētajos termiņos.

(¹) OV C 156, 1.6.2013.

Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 21. marta rīkojums (Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira/ Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Lieta C-229/10) (¹)

(Reglamenta 99. pants — Civiltiesiskās atbildības apdrošināšana saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu — Direktīvas 72/166/EEK, 84/5/EEK un 90/232/EEK — Tiesības uz atlīdzību, pamatojoties uz mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu — Apdrošinātās personas civiltiesiskā atbildība — Cietušās personas līdzdarbība kaitējuma nodarīšanā — Tiesību uz atlīdzinājumu izslēgšana vai ierobežošana)

(2013/C 225/66)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Atbildētāja: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 103, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 1. sēj., 10. lpp.), Padomes 1983. gada 30. decembra Direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu (OV 1984, L 8, 17. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 7. sēj., 3. lpp.), Padomes 1990. gada 14. maija Direktīvas 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu (OV L 129, 33. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 1. sēj., 249. lpp., it īpaši tās 1.a panta), Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. maija Direktīvas 2000/26/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ar kuru tiek grozītas

Padomes Direktīvas 73/239/EEK un 88/357/EEK (Ceturrtā direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu) (OV L 181, 65. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 3. sēj. 331. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/14/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 72/166/EEK, 84/5/EEK, 88/357/EEK un 90/232/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/26/EK attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu lietošanu (OV L 149, 14. lpp.), interpretācija — Valsts tiesību norma, kurā atbildība par risku, kas izriet no mehānisko transportlīdzekļu satiksmes, tiek izslēgta, ja par negadījuma izraisīšanu ir atbildīgs tikai un vienīgi minētajā negadījumā cietušais gājējs, un negadījumā cietušo personu tiesības uz kaitējuma atlīdzību ļauts izslēgt vai samazināt no tā, ka cietusī persona ir sekmējusi kaitējuma rašanos, izrietoša līdzvainīguma gadījumā

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīva 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību, Padomes 1983. gada 30. decembra Otrā direktīva 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu un Padomes 1990. gada 14. maija Trešā direktīva 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā civiltiesisko atbildību reglamentējošās valsts tiesību normas, kas negadījumā cietušās personas tiesības prasīt atlīdzinājumu no negadījumā iesaistītā mehāniskā transportlīdzekļa civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas ļauj izslēgt vai ierobežot, pamatojoties uz to, ka konkrētajā gadījumā ir konstatēts, ka šai cietušajai personai nodarītā kaitējuma nodarīšanā ir vai nu tikai un vienīgi, vai daļēji vainojama viņa pati.

(¹) OV C 195, 17.7.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2013. gada 16. maija rīkojums — Caixa Geral de Depósitos, SA/Eiropas Komisija, Portugāles Republika

(Lieta C-242/11) (¹)

(Apelācijas sūdzība — Tiesas Reglamenta 149. un 181. pants — Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — Vispārējā subsidija vietējā ieguldījuma atbalstīšanai Portugālē — Finanējuma samazināšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas — Acīmredzama nepieņemamība)

(2013/C 225/67)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Caixa Geral de Depósitos, SA (pārstāvji — N. Ruiz, advokāts)